

30
1756, 42

FACULTATIS IVRIDICAE
DECANVS
HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH,
ICTVS

SACRI PALATII CAESAREI COMES, ELECTO-
RAL. REGIM. CONSILIARIVS, MEMORATAE
FACULTATIS ADSESSOR ET PROFESSOR PAN-
DECT. PVBL. ORDIN. CIVITAT. CONSVL SE-
NIOR, NEC NON ACAD. ELECT. MOGVNT.
SCIENT. VTIL. DIRECTOR,

L. B. S.

ERFORDIAE,
Typis HERINGIANIS, ACAD. TYPOGR.

Ecclēſias Chriſtianorum ante CONSTANTINVM M. nullas poſſeſſiones communes habuiſſe, nec ex teſtamento aut legato quicquam acquirere potuiſſe, certum eſt. Sub Imperatoribus Ethnicis enim collegia illicita eſſe cenſebantur, ad quae iura Vniuerſitatum publice probatarum haudquaquam pertinebant. *l. 3. §. 1. D. de Coll. g. & Corpor. l. 1. §. 1. D. quod cuiusque Vniuerſ. nom. l. 8. C. de hered. inſtit.* CONSTANTINVS M. autem, vti Ipſe poſt ſuſceptam religionem Chriſtianam erga ecclēſias admodum liberalis fuit, ita etiam aliis licentiam dedit, bona ſua, ſi vellent, venerabilibus locis ſiue conciliis relinquendi, *l. 1. C. de Sacroſanct. ecclēſ.* BALDVIN. *de Legib. Conſtant. M. l. 1. p. 21. ſeqq.* in iuru praepſcriptionis tamen ſingulare ius ecclēſiis non tribuit, vtpote quo tunc, cum poſſeſſiones et praedia habere inciperent, vix opus eſſe videbatur. Augueſcentibus deinde ecclēſiarum bonis, hae ſine dubio iure communi vſae, actioneſque earum, non ſecus ac actioneſ priuatis competenteſ, longiſſimi temporis praepſcriptione excluſae ſunt. *l. 3. et 4. C. de praepſcript. 30. vel 40. annor.* Verum Imperator IVSTINIANVS, vt inter diuinum publicumque ius et priuata commoda diſcretio eſſet, anno DXXXIX. in *l. 23. C. de Sacroſanct. ecclēſ.* ſanciuir, actioneſ ecclēſiis, aliſque locis religioſis, nec non ciuitatibus, ex cauſſa hereditatis, legati, fi-

deicommissi, donationis aut venditionis, ob quascun-
que res mobiles, vel immobiles, vel se mouentes, quae-
sitae, non prius finire et euanescere debere, quam si
centum annorum curricula exceßerint. Eandem di-
spostionem, ad orientales ecclesias tantum pertinen-
tem, postea anno DXXXV. ad totius occidentis eccle-
sias in *Novell. IX.* extendit, quam licet nonnulli magni
nominis Icti supposititiam esse autement, a falsitatis
suspensione sufficienter liberauit STRAVCHIVS in *Dissert.
de Icti. non errant. c. 3. §. 5. y.* Quid vero Imperato-
rem IVSTINIANVM ad publicationem memoratae *l. 23.*
permouerit, de eo eruditi non omnino conueniunt.
Quidam enim PROCOPII fidem secuti existimant, Eum
dolo Prisci et Procuratorum ecclesiae Emesenaе, quae
ante plures annos a Mammiano, Viro Clarissimo et di-
tissimo, heres scripta fuerat, inductum, legem istam,
accepta magna vi auri, promulgasse. v. STRAVCH. *c. l.
§. 2. et 3.* LEYSER. *Medit. ad π. Spec. 459. med. §.* Sed
probabilius est, Imperatorem potius ex insigni pietate,
et, vt ipse in *Nov. CXI.* ait, ex religioso proposito con-
stitutionem illam edidisse. Quanquam enim de frau-
dibus Prisci et Procuratorum ecclesiae Emesenaе, qui
occasionem calumniandi inde arripuerunt, dubitari
nequit: inde tamen non sequitur, IVSTINIANVM se-
cundum ipsorum voluntatem *pro accepta pecunia* legem
in aliorum perniciem tulisse, praesertim cum Ille, de-
prehensa Prisci nequitia, priuilegium centenariae praes-
criptionis ecclesiis concessum, edita Novella CXI. an-
no DXLI. reuocauerit, et praescriptionem quadrage-
nariam, quam eodem anno ratione ecclesiarum per
Nov. CXXXI. c. 6. iam introduxerat, denuo confirma-
uerit. Quamobrem Imperatorem contra obtrectatio-
nes

nes PROCOPII grauiiter defendit HEINECCIUS in *Praefatione Corpori Iuris Cuius, quod Lipsiae 1735. prodit, praemissa p. 16. et 17.* Ex dicta *Nou. CXXXI. c. 6.* desumpta est Authentica *Quas actiones C. de Sacrosanct. Eccles.* in qua Romana ecclesia a regula in ipsa Nouella stabilita excipitur, et quod ea sola centum annorum spatium vel priuilegio gaudeat, asseritur. Quod, quamuis in Nouella ipsa non reperiatur, nullamque proinde auctoritatem habere videatur, quia Authenticae, quatenus cum Nouellis, seu fonte, non conueniunt, omni vi obligandi destitutae esse putantur: LAVTERBACH. *Colleg. Theor. Pract. Prolegom. §. 5. in f. p. 18.* verosimile tamen est, IRNERIUM, vel quisquis praefatae Authenticae auctor fuit, hanc exceptionem ex praxi vsuque fori, quod in aliis etiam Authenticis factum esse constat, adiecit. *conf. c. 17. Causs. XVI. qu. 3. c. 13. 14. et 17. in f. X. de praescript.* De caetero in allegata *Nou. CXI. et CXXXI. c. 6.* nulla de ciuitatibus mentio iniecta, adeoque disputatio inter Interpp. orta est, num illae hodiernum saeculari siue centenaria praescriptione gaudeant? Ait CUIACIUS *Obs. L. 5. c. 5 circa f.* ZAHN. *in Polt. Muncip. L. 2. c. 60. n. y. 10.* BRUNING. *de variis Vniuers. Specieb. §. 70. lit. b.* eo quod quae expresse correctae non reperiuntur, antiquae dispositioni relinquenda sint. Quoniam vero eadem rationes, quibus motus IUSTINIANVS praescriptionem centenariam ecclesiarum ad quadragenariam reduxit, in Ciuitatibus militans, praefendam esse putamus sententiam eorum, qui citatas nouellas ad eas etiam proferunt, praesertim cum valde improbabile sit, Imperatorem ecclesiis minus quam ciuitatibus prospicere voluisse. *conf. FACHIN. Controu. L. 8. c. 3.* BACHOV. *ad Treuth. Vol. II. Disp. 22.*

ib. 4. lit. l. et m. p. 396. HAHN. ad Wesenbec. Tit. de
Usurp. et usucap. n. VII. Sed hoc argumentum in Lectio-
ne, quam vocant, cursoria ad l. 23. C. de Sacrosanct. ec-
clesi. vberius enucleabit

PER . ILLVSTRIS DOMINVS

JO. BAPT. L. B. DE BENTZEL

INSIGN. ECCLES. COLLEG. SS PETRI ET VICTO-
RIS CANONICVS,

Jurium Candidatus dignissimus,

cuius vita et studiorum ratio cum more Maiorum iam
commemoranda sit, ea, quae doctissimus Dn. Candida-
tus ipse consignavit, in sequentibus communicare non
dubitamus.

Primum, inquit, die ima Iunii 1735. aspexi
lucem, Parentibus IOS. IAC. IOAN. L. B. de BENTZEL,
S. C. Maieft. Consiliario Imperii Aulico, Emin. ac Cel-
siff. Princ. Elect. Mog. Consiliario intimo et Cancellar-
rio; et MARIA CATHARINA nata de SCHERER a CREVTZ-
BERG, quae tamen ante 15 annos mihi morte erepta est.
1743. per preces Imperiales Gloriosissimi Imperatoris
CAROLI VII. p. m. accepi praebendam ad insignem Ec-
clesiam S. Petri Moguntiae: Studia inferiora uti et hu-
maniora Doctore M. IGNATIO KLEINER, S. I. in eorun-
dem Patrum Scholis posui: anno dein 1748. altera mihi
ad insignem Ecclesiam S. Victoris Moguntiae praeben-
da per preces Imperiales FRANCISCI I. gloriosissime
regnantis Imperatoris, Clementissime collata fuit: stu-
dium dein philosophicum amplectens 1752. ex logicis
principiis de 2da mentis operatione sine praesidio de-
fendi theses, quas ex doctrina P. NICOLAI ZILICH,
Philosophiae Professoris publici per 6. menses hauseram:
sed

fed idem annus fatalis mihi extitit, cum 13. Augusti Patrem mors præmatura mihi eriperet: absoluto denique Philosophiæ curriculo, præcedente Celeberrimo Viro IOANNE GEORGIO NEVREVTHEE Emin. Elect. Mog. Consil. Aulic. I. V. L. Iur. Publ. Prof. Publ: Ord. et Vniuers. Syndic. prima juris civilis et feudalis elementa posui, dum interim juri naturæ priuatos labores consecrauerim: me dein ad I. L. G. historiæ studium contuli, sub FRANC. ANTON. DÜRRE, I. V. D. Eminent. Princ. Elect. Mog. Iudicii aulici Consiliario, Iuris et Histor. Prof. Publ. Extraord. donec dein Erfordiam profectus, etsi iam Philosophiæ absoluissimè studium, modernæ tamen Physicæ & Mathesi sub P. BERNARDO GRANT, Ord. S. Bened. Math. P. P. Extraord., viro versatissimo per tempus incubui: deinde primum docente Consul-tissimo Viro IOANNE GEORGIO BRÜCKMANN, I. V. D. Elect. Regim. Consiliario et Prof. Iuris Publ., postea præeunte D. HIERONIMO FRIDERICO SCHORCH, S. P. C. Comit. Elect. Reg. Consiliar. P. P. Ord. alterum digestorum cursum feliciter absolui, dum me interim tam in scientia I. Publici, quam Iur. Canon. priuatissime erudiri allaborauit: Theologiæ autem fundamenta ex ore Viri profunde docti P. BONIFACII LESLIE, Ord. S. Bened. ad Scotos Ratisbonæ Prof. Phil. et SS. Theol. D. et P. P. Ord. & monast. Scot. prioris percepi.

His nunc finitis me privata negotia in Patriam reuocant.

Haftenus doctissimus Dominus Candidatus. Antequam vero ab Ille hac Vniuersitate Electorali discederet, Ordini nostro laudabile, quod inuit, consilium ad Summos in Vtroque Iure honores Academicos ascendendi aperuit. Itaque non solum

lum Ei binos ex Canonico et Ciuili iure textus eno-
dandos proposuimus, verum etiam ad Examen Rigo-
rosum illum admisimus, in quo ad institutas quae-
stiones promte eruditeque respondit, et omnium suf-
fragia meruit, ita vt Ei petiti honores summo iure me-
ritoque decreti sint. Quare proxima die Veneris, d.
XXIIX. Mai. consuetam Lectionem Curforiam ad l. 23.
C. de Sacrosanct. Eccles. recitabit, eaque ad finem per-
ducta, Dissertationem Inauguralem

DE

MATERIA FIDEI IN IVRE OBVENIENTE

sine Praefide tuebitur. Quibus actibus solennibus vt
Magnificus Vniuersitatis Rector, Illustrissimi Comites,
Per-Illustres Barones, Academiae Proceres et Ciues
frequentes interesse dignentur, perquam officiose et
amanter rogantur, inuitantur. Publ. sub Sigillo Fa-
cult. Iurid. d. XXIII. Mai. A. O. R. MDCCLVI.

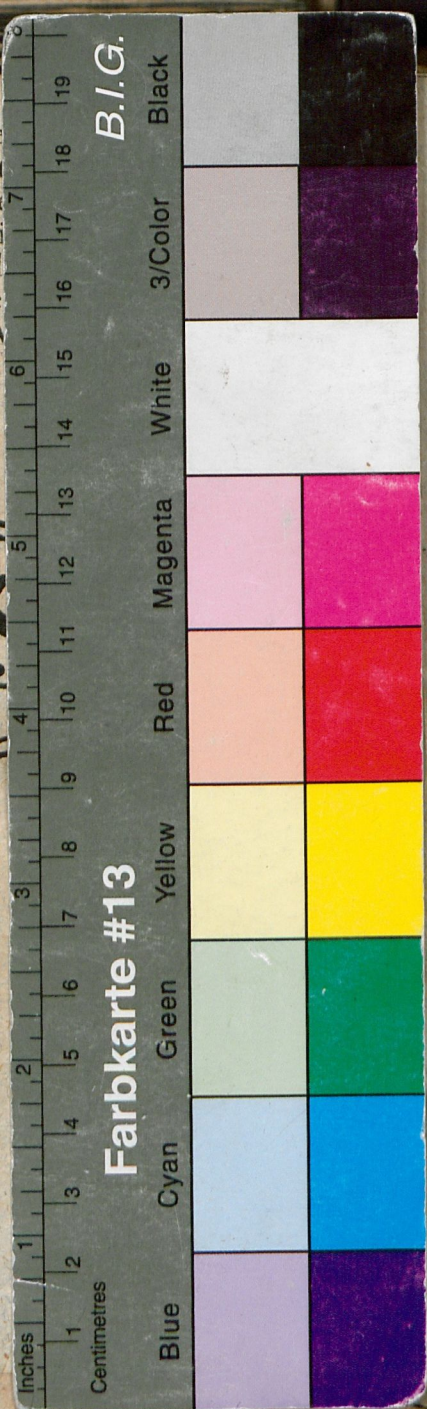

ULB Halle
005 355 710

3

30
1756, 4

FACULTATIS IVRIDICAE
DECANVS
HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH,
ICTVS

SACRI PALATII CAESAREI COMES, ELECTO-
RAL. REGIM. CONSILIARIVS, MEMORATAE
FACULTATIS ADSESSOR ET PROFESSOR PAN-
DECT. PVBL. ORDIN. CIVITAT. CONSVL SE-
NIOR, NEC NON ACAD. ELECT. MOGVNT.
SCIENT. VTIL. DIRECTOR,

L. B. S.

ERFORDIAE,
Typis HERINGIANIS, ACAD. TYPOGR.

